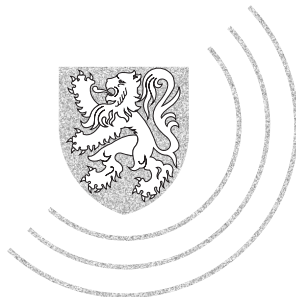

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

8 april 2004

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Kris Van Dijck, Ludwig Caluwé, Sven Gatz, Norbert De Batselier
en Dirk Holemans –**

houdende invoering van 11 juli als Vlaamse vakantiedag

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Kris Van Dijck, Jan Loones en Chris Vandenbroeke –

houdende invoering van 11 juli als betaalde Vlaamse vakantiedag

VERSLAG

**namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken
uitgebracht door de heer Ludwig Caluwé**

Zie :

2173 (2003-2004)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden :

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Mark Van der Poorten, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren André Denys, Sven Gatz, Guy Sols, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire ;

de heren Norbert De Batselier, Leo Peeters ;

de heer Jos Geysels ;

de heer Herman Lauwers.

Plaatsvervangers :

de heren Boudewijn Laloo, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie ;

de heren Louis Bril, Frans De Cock, Gilbert Van Baelen, Bob Verstraete ;

de heren Herman De Reuse, Felix Strackx, N. ;

de heren Bruno Tobback, Dany Vandenbossche ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Zie :

2173 (2003-2004)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

Zie ook :

1154 (2001-2002)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

DAMES EN HEREN,

Uw commissie besprak het voorstel van decreet in zijn vergadering van 23 maart 2004.

Het is het gevolg van een compromis dat in de commissie werd bereikt bij vroegere besprekingen van een voorstel van decreet van de leden Kris van Dijck, Jan Loones en Chris Vandenbroeke (*Parl. St. Vl. Parl.* 2001-2002, nr. 1154/1). (Zie bijlage)

Dit voorstel beoogde de invoering van 11 juli als een betaalde vakantiedag.

Bij de eerste bespreking van dit eerste initiatief op 5 november 2002 besliste de commissie het standpunt van de Vlaamse regering te vragen. Het antwoord van de minister-president namens de regering luidde dat de facto alle door het voorstel beoogde personen reeds een vakantiedag hebben. Voor wat de rechtspositie van provinciaal en gemeentelijk personeel betreft, moet dit in een ruimere regeling worden bekeken.

Bij de tweede bespreking op 10 februari 2004 werd uiteindelijk beslist een nieuw gezamenlijk voorstel van decreet in te dienen.

De bespreking van dit eerdere initiatief wordt als bijlage bij dit verslag gevoegd.

Bespreking en stemming

De artikelen en het gehele nieuwe voorstel van decreet worden zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen met 10 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Ludwig CALUWE

Norbert DE BATSELIER

Bijlage

Bespreking van het voorstel van decreet van de leden Kris van Dijck, Jan Loones en Chris Vandenbroeke
(*Parl. St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 1154/1)

BESPREKING VAN HET VOORSTEL VAN DECREET VAN DE LEDEN KRIS VAN DIJCK, JAN LOONES EN CHRIS VANDENBROEKE (PARL.ST. VL. PARL. 2001-2002, NR. 1154/1)

De Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken besprak op 5 november 2002 en 10 februari 2004 het voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck, Jan Loones en Chris Vandenbroeke houdende invoering van 11 juli als betaalde Vlaamse vakantiedag.

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Kris Van Dijck

De heer *Kris Van Dijck*, mede-indiener, verwijst naar de resolutie betreffende de erkenning van de officiële feestdag van de Vlaamse Gemeenschap als betaalde feestdag, die in de plenaire vergadering van 10 juli 1996 werd aangenomen door het Vlaams Parlement. De tekst van die resolutie luidt als volgt :

“Het Vlaams Parlement

- verzoekt de minister-president van de Vlaamse regering een overleg op gang te brengen met zijn collega’s van de andere gemeenschapsregeringen om tot een gezamenlijke standpuntbepaling te komen met betrekking tot het toevoegen van de officiële feestdag van de gemeenschappen aan de lijst van betaalde feestdagen ;
- gelast de minister-president van de Vlaamse regering om samen met zijn collega’s van de andere gemeenschapsregeringen bij de federale overheid aan te dringen op een volwaardige erkenning als betaalde feestdag van de officiële feestdag van de respectieve gemeenschappen van ons land.”

Zes jaar nadat deze resolutie unaniem werd goedgekeurd, staat men nog geen stap verder. 11 juli is voor velen nog altijd een werkdag. Vlaanderen is trouwens niet bevoegd om officiële betaalde feestdagen vast te leggen. Dat is een federale bevoegdheid. Daarom wordt in het voorstel van decreet een andere term geïntroduceerd : voorgesteld wordt om voor de diensten die afhankelijk zijn van de Vlaamse overheid, van 11 juli een ‘betaalde Vlaamse vakantiedag’ te maken.

In vele, maar nog lang niet alle Vlaamse steden en gemeenten, is 11 juli nu al een feestdag. Die dag wordt dan als een lokale feestdag beschouwd, zoals

de lokale jaarmarkt. Of dat het geval is, hangt echter af van de goodwill van de gemeentebesturen. Nochtans is 11 juli van een heel andere orde dan een lokale markt of kermis. Is het niet paradoxaal om enerzijds te stellen dat 11 juli de grote Vlaamse feestdag is, maar anderzijds te moeten vaststellen dat het geen officiële en betaalde feestdag is ?

Daarom vragen de indieners van het voorstel om van 11 juli een betaalde vakantiedag te maken voor die diensten waarvoor Vlaanderen bevoegd is. Op die manier kan men, binnen de grenzen van de Vlaamse bevoegdheden, een stap vooruit zetten in uitvoering van de resolutie van 1996.

II. Algemene bespreking

Ook de heer *Francis Vermeiren* wil van 11 juli een officiële Vlaamse feestdag maken. Daar moet men zeer dringend werk van maken – dat moet dus zeker geen zes jaar duren. Hij heeft dan ook een zekere sympathie voor het voorstel, maar vraagt zich wel af of het gemeentepersoneel dan een lokale feestdag, bijvoorbeeld naar aanleiding van de jaarmarkt, moet opofferen voor 11 juli. Hoewel 11 juli inderdaad van een andere orde is, heeft hij daar bedenkingen bij.

De heer *Kris Van Dijck* antwoordt dat behalve de officiële betaalde feestdagen, zoals bijvoorbeeld 21 juli en 11 november, elke gemeente ook zijn lokale feestdagen kent. In sommige gemeenten zijn dat er twee of drie, in sommige zelfs vijf. In veel gemeenten krijgt ook 11 juli de status van lokale feestdag. De indieners van het voorstel willen echter, naast de nationale feestdagen en de lokale kermissen, in gans Vlaanderen een betaalde Vlaamse vakantiedag invoeren op 11 juli, zonder dat daarvoor een lokale feestdag moet worden afgeschaft.

Volgens de heer *Francis Vermeiren* willen de indieners dus gratis een dag bijgeven. Hij herhaalt dat men moet ijveren voor een officiële erkenning van 11 juli als feestdag. Anderzijds wil hij zo weinig mogelijk discriminatie tussen administraties en andere werknemers. Nu reeds zijn er feestdagen zoals 15 november, die men moet toestaan. Zowat elk schepencollege geeft een dag vrijaf naar aanleiding van de lokale jaarmarkt. Men mag ook niet uit het oog verliezen dat de burger die moet worden bediend door de administratie, zeer dikwijls wordt geconfronteerd wordt verlofperiodes of –dagen. Misschien moet men een en ander eens herbekijken.

Dat neemt niet weg dat de spreker een oplossing wil vinden voor 11 juli. Hij is bereid om mee te

werken aan een nieuwe resolutie, die de regering ertoe aanzet om daarover zo snel mogelijk overleg te plegen op het federale niveau. Iedereen staat immers achter het idee van een officiële Vlaamse feestdag. Men moet daar werk van maken, op het daarvoor bevoegde niveau en voor de ganse bevolking.

De heer *Ludwig Caluwé* verbaast zich over de reactie van de heer Vermeiren. Hij verkeerde in de veronderstelling dat het voorstel snel en unaniem zou worden goedgekeurd, zeker na de oproep van de minister-president van enkele maanden geleden, om van 11 juli een nationaal erkende feestdag te maken. Vlaanderen is weliswaar niet bevoegd om dat voor iedereen te realiseren, maar kan dat toch minstens doen voor de diensten waarvoor het bevoegd is. Zoniet is men niet geloofwaardig, wanneer men op federaal niveau de vraag stelt voor alle andere instellingen.

De heer *Norbert De Batselier* is ervan overtuigd dat alle aanwezigen 11 juli willen uitroepen tot officiële betaalde feestdag. Het voorstel beoogt echter een betaalde Vlaamse vakantiedag te realiseren. Hij vraagt zich af of het de bedoeling is dat de Vlaamse Gemeenschap die vakantiedag gaat betalen voor de Vlaamse provincies, gemeenten, hun samenwerkingsverbanden, OCMW's en gemeentebedrijven. Of moeten die overheden zelf die vakantiedag voor hun personeel betalen?

De heer *Kris Van Dijck* antwoordt dat de provincies, gemeenten en andere betrokken overheden die vakantiedag zelf moeten betalen. Vele gemeenten doen dat echter nu al. 11 juli is dan geen lokale feestdag meer, maar een feestdag in gans Vlaanderen.

Volgens de spreker is de resolutie van 1996 nog altijd relevant. Er is dus geen nood aan een nieuwe resolutie. Met betrekking tot het onderscheid tussen de privé-sector en de openbare besturen, herinnert hij eraan dat reeds heel wat privé-instellingen, zoals de banken en zelfs sommige multinationals, hun deuren sluiten op 11 juli. Voor hen moet de Vlaamse regering evenmin financieel tussenkomen. Ook vele Vlaamse openbare instellingen zijn gesloten op 11 juli.

De heer *Francis Vermeiren* benadrukt dat hij de verklaringen van de minister-president niet betwist, integendeel. De heer Dewael heeft inderdaad verklaard dat hij gewonnen is voor een officiële Vlaamse feestdag op 11 juli. De heer De Batselier stelt terecht dat iedereen voorstander is van een officiële Vlaamse feestdag. Daarvoor moet men in

consensus een oplossing vinden. De spreker wijst de heer Van Dijck wel op de standpunten terzake van het VBO, het VEV en Unizo, die geen voorstander zijn van een bijkomende officiële feestdag.

Vooraleer men een beslissing neemt over het voorliggende voorstel, is het aangewezen een inventaris op te stellen van en na te denken over de problemen van de administratie en de beleidsmensen in dit verband. Men zal verbaasd zijn over de resultaten van die inventaris. Men zal dan ook keuzes moeten maken, en richtlijnen ontwikkelen. De heer Vermeiren vraagt om het probleem te benaderen vanuit het perspectief dat iedereen gewonnen is voor een officiële feestdag op 11 juli. Hij hecht daarbij een groot belang aan de gemeentelijke autonomie. Volgens hem kan de resolutie van 1996 wel worden geactualiseerd.

De heer *Kris Van Dijck* is het daar niet mee eens. Hij vraagt dat 11 juli in alle Vlaamse steden en gemeenten een verplichte betaalde feestdag wordt.

Volgens de heer *Joris Van Hauthem* is de resolutie van 1996 nog altijd geldig. En als ze binnen tien jaar nog niet is uitgevoerd, zal ze dat nog steeds zijn.

Het voorliggende voorstel is een begin van uitvoering van de resolutie, binnen de huidige Vlaamse bevoegdheden. Uiteraard zou het beter zijn dat 11 juli effectief een officiële feestdag wordt, maar als het overleg daarover blijkbaar niet tot resultaten leidt, vormt het voorstel een eerste stap. Dat het alleen voor de ambtenaren geldt en dus niet voor alle inwoners mag dan misschien inderdaad niet eerlijk zijn, maar dat is nu eenmaal het gevolg van de beperkte Vlaamse bevoegdheid terzake. Als men het gemeentepersoneel vrijaf geeft met de jaarmarkt, geldt dat trouwens ook niet voor alle inwoners.

De spreker besluit dan ook dat hij geen problemen heeft met het voorstel.

De heer *Norbert De Batselier* wijst erop dat de gemeenten zelf beslissen over het al dan niet geven van een verlofdag naar aanleiding van een jaarmarkt, en dus ook zelf de rekening betalen. In deze aangelegenheid beslist het Vlaams Parlement. Daarom vraagt hij wie in dit geval zal betalen. Dat is een logische vraag. Ook in andere dossiers ergert de spreker zich regelmatig aan het opleggen van taken en maatregelen, zonder dat daar de nodige middelen tegenover staan. Wie dergelijke kritiek uit, mag zich dan ook niet aan dezelfde kritiek blootstellen.

De heer *Francis Vermeiren* wordt regelmatig geconfronteerd met klachten, met name vanwege de oppositie, over de betutteling die uitgaat / betuttelende houding van regering en parlement, en de financiële gevolgen daarvan. Daardoor komt men blijkbaar in de grootste financiële problemen. Met het voorliggende voorstel riskeert men dezelfde weg op te gaan.

Op vraag van de hoofdindieners, Kris Van Dijck, beslist de commissie over het voorstel van decreet het standpunt van de regering te vragen middels een brief aan minister-president Patrick Dewael.

III. Brief aan minister-president Dewael op 12 november 2002 met vraag naar standpunt van de regering, herinnerd op 24 juni 2003

Antwoordend op een brief van de Voorzitter deelt de heer Bart Somers, minister-president mee dat de facto alle door het voorstel beoogde personen reeds een vakantiedag hebben op 11 juli. Voor wat de rechtspositie van provinciaal en gemeentelijk personeel betreft, stelt de minister voor dit in een ruimere regeling, zoals het gemeentedecreet, te bekijken en daar op te nemen.

IV. Hervatting van de bespreking op 10 februari 2004

Inmiddels is er een voorstel van resolutie ingediend door de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire en Luk Van Nieuwenhuysen betreffende de erkenning van 11 juli, de Vlaamse feestdag, als wettelijke feestdag (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1763/1*). Het wordt gekoppeld aan de bespreking van dit voorstel van decreet.

De heer *Kris Van Dijck* deelt aan de commissie mee dat het feit dat het gemeentedecreet deze legislatuur niet meer zal worden behandeld, hem ertoe genoodzaakt heeft aan te dringen om zijn voorstel van decreet opnieuw op de agenda te plaatsen.

Het lid herinnert aan de reeds op 10 juli 1996 quasi unaniem aangenomen resolutie van het Vlaams parlement waarin de minister-president werd verzocht een overleg op gang te brengen met zijn collega's van de andere gemeenschapsregeringen om dan samen een standpunt in te nemen over het toevoegen van de officiële feestdag van de gemeenschappen aan de lijst van de betaalde feestdagen.

Het Vlaams Parlement is niet bevoegd om van 11 juli een betaalde feestdag te maken. Het kan er echter wel een feestdag van maken voor alle diensten die ressorteren onder het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap en ook voor de ondergeschikte besturen die onder onze voogdij vallen. Op veel plaatsen is 11 juli reeds een feestdag is. In andere echter nog niet. De indiener vindt het daarom symbolisch belangrijk om het Vlaams parlement te laten bepalen dat de Vlaamse feestdag niet alleen in de Vlaamse administraties maar ook in de lokale besturen een vakantiedag zou zijn.

De heer *Sven Gatz* wenst de commissie eraan te herinneren dat de resolutie van (cijfers) op de regeringsonderhandelingen besproken is, maar dat de uitkomst ervan vooralsnog onzeker is. Op Vlaams niveau wenst iedereen van juli een feestdag te maken, als het kan ook betaald. Voor dat laatste zijn we echter niet bevoegd.

Zoals de indiener stelt bestaat de enige verdienste van het voorstel van decreet erin dat voortaan alle lokale overheden juli verplicht als vakantiedag dienen te beschouwen en de vraag is of dit opportuun is. Uiteindelijk is het immers de bedoeling deze vakantiedag aan iedereen te geven.

Het aspect betaalde feestdag moet worden geregeld via interprofessionele akkoorden in de Nationale Arbeidsraad. Er liggen diverse wetsvoorstellen voor die voor de werkgevers in de verschillende gemeenschappen de keuze laten tussen 21 juli, de feestdag van de gemeenschap, het laten wegvallen van bijv. tweede pinksterdag als betaalde feestdag.

Daarom pleit de heer *Sven Gatz* ervoor eerder aan te sturen op een federale regeling die dan voor iedereen kan gelden.

De heer *Karim van Overmeire* kondigt aan dat hij een amendement indient om de tekst van zijn voorstel van resolutie te actualiseren. Hij laat de woorden “ en de eis om van 11 juli een betaalde feestdag te maken ter sprake te brengen bij de federale regeringsonderhandelingen” weg (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1763/1*). Hij dringt erop aan het voorstel van resolutie goed te keuren om zodoende de minister-president aan te sporen opnieuw werk te maken van de uitvoering ervan.

De heer *Sven Gatz* meent dat het beter zou zijn aan de minister-president een stand van zaken te vragen, liever dan opnieuw een voorstel van resolutie aan te nemen.

De heer *Ludwig Caluwé* verwijst naar een vraag van de heer Laurys aan de minister-president ten tijde van de regeringsonderhandelingen. Op dat ogenblik gaf de toenmalige minister-president nog hoop die achteraf niet bewaarheid werd. Het lijkt hem daarom beter hier niet langer op te wachten en alvast te regelen wat op Vlaams niveau kan geregeld worden. Dit is dan meteen een signaal naar de federale overheid dat ze hier werk van maakt.

De heer *Norbert De Batselier* concludeert dat geen enkele fractie inhoudelijk tegen het voorstel van decreet is. Er zijn echter twee randbemerkingen.

De werkgevers hebben er geen problemen mee dat een deel of enkele van de betaalde vakantiedagen op gemeenschapsniveau worden bepaald.

Voor wat de lokale besturen betreft, moet men de vraag stellen of de vakantiedag (juli) bovenop de nu reeds bestaande totaliteit aan vakantiedagen komt dan wel of hij erin wordt opgenomen, wat impliceert dat een andere bestaande vakantiedag moet sneuvelen.

Persoonlijk is hij van mening dat dient te worden opgelegd aan alle Vlaamse gemeenten en Vlaamse provincies dat juli wordt opgenomen binnen het bestaande pakket aan vakantiedagen. Voor de Vlaamse administratie is dit reeds zo geregeld. Het is niet de bedoeling dit aantal vakantiedagen met een te verhogen. Wel moet juli erin worden opgenomen als vakantiedag en zal een andere dag wegvallen.

Hij stelt voor dit compromis tegen een volgende vergadering in een voorstel van decreet te gieten.

De heer *Dany Vandenbossche* vraagt of dit vatbaar is voor plaatselijke onderhandeling door de vakbonden.

De *voorzitter* verklaart dat een bij decreet opgelegde regel niet vatbaar is voor vakbondsonderhandelingen.

De heer *Kris Van Dijck* wenst de piste van de voorzitter te bewandelen, met dien verstande dat enkel een vakantiedag die de gemeenten vrij kunnen kiezen kan sneuvelen voor het verplicht invoeren van 11 juli.

“Een van de door de gemeenten vrij te kiezen vakantiedagen moet 11 juli zijn.”

Op die manier wordt een nieuw soort vakantiedag gecreëerd, geen wettelijk, geen lokale, maar een

verplicht opgelegde binnen de categorie van de lokale. Daarmee valt alleszins het argument van de kostprijs weg. In een later gemeentedecreet zou deze regeling opnieuw kunnen worden opgenomen en gecoördineerd.

De voorzitter stelt voor de bespreking hier te beëindigen en gezamenlijk een voorstel uitschrijven om het op die manier dan te realiseren.

De heer *Karim Van Overmeire* verklaart dat hij zijn voorstel van resolutie aanhoudt tot duidelijk is wat het lot is van het nieuwe initiatief.